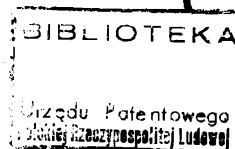

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 20103.

Kl. 72 h, 2/03.

Państwowe Wytwórnie Uzbrojenia
(Warszawa, Polska).

Samoczynna broń palna.

Zgłoszono 8 lipca 1933 r.

Udzielono 17 maja 1934 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy samoczynnej broni palnej o nieruchomej lufie i zaryglowanym w chwili strzału trzonie zamkowym. Konstrukcje, które dla uruchomienia trzonu zamkowego wyzyskują ciśnienie gazów pozostałych w lufie po wylocie pocisku, posiadają wadę, którą stanowi konieczność oliwienia łusek, gdyż, jak to potwierdza doświadczenie, siła tarcia łuski nieoliwionej o komorę nabojoową, w chwili, gdy w komorze panuje ciśnienie, jest większa od siły tegoż ciśnienia na dno łuski.

Samoczynna broń palna według niniejszego wynalazku wady tej nie posiada i oliwienia łusek nie wymaga.

Wynalazek polega na tem, że w trzonie

zamkowym umieszczona jest dająca się przesuwac część, połączona z nim tak, iż po wystrzale, wskutek nieznacznego cofnięcia się zaryglowanego trzonu zamkowego, uzyskuje się znaczne przesunięcie jego części ruchomej, której energia kinetyczna przy końcu suwu przenosi się na trzon zamkowy, cofając go szybko, przyczem łuska, nawet nieoliwiona, zostaje wyciągnięta z komory nabojoowej. W ten sposób nie wyzyskuje się do uruchomienia mechanizmu zamkowego broni palnej siły ciśnienia gazów prochowych pozostałych w lufie po wylocie pocisku, lecz ciśnienie panujące w komorze nabojoowej przed opuszczeniem przez pocisk lufy.

Aby uzyskać znaczne przesunięcie czę-

ści ruchomej przy małym cofnięciu się trzonu zamkowego, trzon ten może być, według wynalazku, zaopatrzony np. w dające się przesuwac ryglujące dźwignie dwuramiennne, których zewnętrzne ramiona opierają się, w stanie spoczynku trzonu, t. j. przed wystrzałem, o skośne wydrążenia komory zamkowej, zaś wewnętrzne ramiona o część dającą się przesuwac w trzonie zamkowym. Na przedłużeniu zaś trzonu zamkowego mogą być umieszczone dwuramiennne dźwignie, których ramiona zewnętrzne opierają się o wręby komory zamkowej, a wewnętrzne znajdują się na drodze przesuwu części ruchomej. W ten sposób można uzyskać szybkie i znaczne cofnięcie wtył trzonu zamkowego i wyciągnięcie łuski z komory naboowej wskutek uderzenia części ruchomej trzonu o wewnętrzne ramiona dźwigni, przyczem dźwignie ryglujące trzon zamkowy wsuwają się do wnętrza trzonu pod działaniem skośnych ścianek wydrążen komory zamkowej.

Na załączonym rysunku dla przykładu przedstawiono trzon zamkowy według wynalazku. Fig. 1 przedstawia przekrój podłużny i częściowo widok zgóry przed wystrzałem, a fig. 2 po wystrzale.

Trzon zamkowy *a*, zaopatrzony w znany wyciąg *q* naboowej, daje się przesuwac w komorze zamkowej. Wewnątrz trzonu zamkowego *a* umieszczona jest dająca się w nim przesuwac część *c*. Do ryglowania trzonu *a* służą dwie dwuramiennne dźwignie *b*, których zewnętrzne ramiona opierają się o ścianki *h* skośnych wydrążen w komorze zamkowej, a wewnętrzne o część ruchomą *c*, dociskaną do nich zapomocą sprężyny *d*.

W chwili strzału trzon zamkowy cofa się, a dźwignie ryglujące *b*, umieszczone w wycięciu trzonu, są naciskane przez ścianki *h*, wskutek tego obracają się dookoła punktów o chwilowego obrotu aż do oparcia się o punkty *o'* wycięcia w trzonie *a*, przyczem naciskają one swojemi we-

wnętrznemi ramionami na część ruchomą *c*, odrzucając ją ku tyłowi.

Cofając się, część ruchoma *c* zwalnia dźwignie ryglujące *b*, które ślizgają się po skośnej ściance *h* w komorze zamkowej, wchodzą w głąb wycięć w trzonie zamkowym i zwalniają go.

Jednocześnie ze zwolnieniem trzonu zamkowego *a* część ruchoma *c* uderza o wewnętrzne ramiona dźwigni *e*, dających się obracać i osadzonych na przedłużeniach trzonu zamkowego *a* tak, iż opierają się swojemi zewnętrznemi ramionami o wręby *f* w komorze zamkowej. Uderzając o dźwignie *e*, część ruchoma *c* przekazuje w ten sposób swoją energję kinetyczną trzonowi zamkowemu *a* i cofa go wstecz.

Duża przekładnia dźwigni *e* powoduje silne szarpnięcie trzonu zamkowego ku tyłowi i porusza łuskę w komorze naboowej, co jest konieczne dla niezawodnego działania broni i nie wymaga oliwienia łuski.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Samoczynna broń palna, znamienna tem, że w trzonie zamkowym umieszczona jest ruchoma część połączona z nim tak, iż po wystrzale, wskutek nieznacznego cofnięcia się trzonu zamkowego, uzyskuje się znaczne jej przesunięcie, przyczem energja kinetyczna tej części przy końcu suwu przenosi się na trzon zamkowy, cofając go szybko i znacznie, w celu wyciągnięcia nieoliwionej łuski z komory naboowej.

2. Samoczynna broń palna według zastrz. 1, znamienna tem, że za rygle trzonu zamkowego służą dające się w nim przesuwac dwuramiennne dźwignie, których zewnętrzne ramiona opierają się przed wystrzałem o skośne wydrążenia komory zamkowej, a wewnętrzne o część dającą się przesuwac w trzonie zamkowym, w celu wywołania znacznego przesunięcia się tej części po nieznacznem cofnięciu się trzonu zamkowego.

3. Samoczynna broń palna według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że na przedłużeniu trzonu zamkowego umieszczone są dwuramienne dźwignie (*e*), których zewnętrzne ramiona opierają się o wręby (*f*) komory zamkowej, a wewnętrzne, w celu wywołania szybkiego i znacznego cofnięcia się wtył trzonu zamkowego, znajdują się

na drodze przesuwu jego części ruchomej, przyczem dźwignie ryglujące trzon zamkowy zostają wsunięte, pod działaniem skośnych ścianek (*h*) komory zamkowej, do wnętrza trzonu.

Państwowe Wytwórnice
Uzbrojenia.

